

מבוא: איך מקימים עסק?

כאשר אדם רוצה להקים עסק מחייבה המשפחה קיומה 2 אפשרויות:

1. סוג עסק עצמאי/סני - הוא זה העסק, הוא המנהל, הוא העסק.
2. להקים חברה קטנה - (השכר מיוחדות)

המקום אנה את העסק אמרו אפשר לכל שותפים עסק (עסק עם אחרים).
יש או 2 אפשרויות:

1. יכול להקים חברה קטנה שפעם היא או אחר אלא יש או מספר שותפים לחברה -
יש מספר קולי מניה.

2. להקים שותפות - יכול עסקי מיוחד עם הריה מאד אפשרויות.
"עסק מוגנה" - מנה ספציפי לצורך דיני המס והמע"מ.

מי שמנה עסקים צריך לשלם מע"מ ומס הכנסה.

מי שמנה עסק צריך אפוא יתן גם יתקנה ומע"מ וצריך אפידעם שם ולקבל
מסור של עסק מוגנה.

חברה גדולה - הקמה וחברה

כדי לקבוע כל אדם יכול להקים חברה, כדי להקים חברה צריך למסור זרעם
החברה שונה של מסמכים, המסמך החשוב ביותר הוא הרקמן של החברה.
תקנון הוא המסמך הניסודי שמקיימי החברה מתנים עבור החברה, יתקמן
קובע את מסדור החברה, הוא קובע את הצביון והחומרה של בעלי החברה,
הוא קובע את מנהל חקון של החברה וכל ענין אחר שאלוקלי החברה.
רשם החברה מודק את התקנון וההנחיה שניה תקין הוא רשם את החברה
וענין זה מסור רישום שהוא כמו מסור ר"צ של החברה, קניסל, הרשם מאשר
את הרשם של החברה.

סדר 5 אחוק החברה - קובע שמועץ שהרשם רשם את החברה, היא הופר
אחיה - יגור משפטי - עצמאי.

החברה נחשבת אל עצמאי ושונה וקפיד מעלוי החברה שלה. זה אומר שאם
חברה יש חומרה, החוקר הם של החברה עצמה ולא של בעלי החברה, ולכן
או ניתן לחמוץ את בעלי החברה ולקדוש מהם אלא את חומרה החברה.

חמרה היא יישוב משפטי (כרז), מהסימה הזו ל חמרה נגמט - כחמרה נל"ח -
כעדות מוזגל.

שהדירובין/עכור הוא חמרה - מוזגל - שהחמרה של נל"ח המניה - חמרה - החמרה
היא מוזגל לא קיימת - נל"ח המניה - לא אחראים חמרה - החמרה.

כאשר החמרה תמקל להוצאה מהמק, או תרצה להתקם על חובה בדון, יוכל
להיות שהמק לא ירצה את זה להוצאה, כי המק יוצג שאם החמרה לא
תשק, תמיד את הלוואה, הוא לא יוכל לתבוע את נל"ח המניה.
כדי להבטיח על הוצאה הזו משרמיים כחמרה נל"ח - זה אומר שנל"ח
המניה תורמים על חמרה אישה חמרה - החמרה.
ומק מתמייץ שאם החמרה לא תשק את החמרה אפשר לתבוע אותם
באופן אישי.

הנל"ח הוא - חמרה היא יישוב משפטי עכמרה - נל"ח המניה - לא אחראים
חמרה - החמרה, הוצאה (כלל) נקטו חמרה מסק.
סל"ח 6 חמרה החמרה - חמרה מסק - מתמייץ מאד מיוחדים נל"ח המניה
כ' היא אחראים חמרה - החמרה.

מי שנשאי זכרון חמרה מסק הוא טוק יוק, היר - המשפט - והוא יעלה לך אוק
יוק מ-2 מצבים:

1. חמרה - כאשר נל"ח המניה מתמייץ זכרון חמרה סקרון האישיה המשפטיה הנסדרה
ודושים בעלון - לא חוקיה כדי זכרון חמרה אחים.

2. מניה ית - שמו חמרה זכרון על עכמרה חמרה הלוואה - חמרה, כי נל"ח
המניה יוצגים שאם החמרה לא תשק זכרון את חמרה הם לא יזכרו,
כאשר נקיים טון סימן ממתי שלא תשק זכרון הם.

אם יהיו חמרה רוחים, נל"ח המניה יכולים לתבוע את החמרה מהחמרה של

החמרה ואיננה מהשמים הללו - זה נקרא דיבידנד, ושמו אמזגל שכתובה בחוק.
אפי שמשקים את הדיבידנדים כדי להוציא חמרה וש מסקין רוחים ושהיא לא
תמאט אחי משיב - דיבידנדים.

תשים האחמרה - החמרה הובוסה שחוק מהחמרה של החמרה יש 2

אחריהם חמורה, החמרה צנינה אמתה לא רק על האינטרס של עצמי האנייה -
שכוננים אחרונה ולא גם על אינטרסים של אחרים נוספים - כמו אמתה אצטקים של
החמרה, כמו אמתה הנושים (ט מ' שחמרה חיימה אדם נסל).
אפילו חצימו הוחק (חומרה - חצימו)
הרעיון הזה מופיע מחוק החמרה מסדיל וו.

שם החמרה

דגם החמרה צניק אאשו אור שם החמרה, מדיקרון חמרה יכולה אמתה אינה
שם שהיא חובה אמת יש אמתה אחר שמופיע מסדיל דג מחוק החמרה.
יחשו קונד שאסוי אמתה שם שנקר ק"מ אוו שזומה או עד כדי (טלדייק).
הרעיון הוא זהה על חצימו.

ט"ס התמרה

אסון אקטו של קיים או ט"ס הדומה או ע"כ כ"י הסעיה לפי סעיף 72 לחוק

התמרה

אפיסקופ דין של מנהג או יוצר אינטואיטיב (מנהג או צורה ישנה) ע"מ
כ"י המעט העליון קמע את המחקר המשולש - דברים לחוקן 3 דברים

א. מנהג וצ"א

ב. סוג העיסוק

ג. כל שאר הנסיבות

לכן מסווג של דבר כ"י המעט קמע שנית להשתמש משם זה
כ"י שהתורה קומה לעצמה שם היא אמורה להיטאן אי"ה אנה. אולי הינה
פעמים קנהי שהתורה דונה ליהודים או נ"ס. חוק התמרה מוסר פ"ה
מק"י שהיה אישור או הלש, התחיל ואם אצ"י הלש התחיל מוסו אקטו
של צורה או צורה מדי אדם קיים.

נומרי הנשים חושבים שזו הם יפני את הלש של התורה זה יחזיק את
התורה של התורה. כאשר מחליטים את ט"ס התמרה, הוא ישיג המעט
של התורה לא משנה, היא נשאר אולי ז"ל עם תורה.

אחייך התורה של האידים - CSR

הדירקטוריון

הע"י המנהיג התורה - המייסדים של התורה הולכים להיות הע"י המנהיג התאונות
של התורה והם יכולים להישאר ע"כ ארצו. אולי יכלו להיות שמעק היתים
הע"י המנהיג יתחב. הוא ישיג המעט של התורה לא משנה, דין הע"י
המנהיג משנים. הוא יקצר שמ"י המנהיג או מחליטים את התורה ולא
מחליטים מעולם של התורה. הע"י המנהיג יש קסוד 3 צ"י התורה

1. אקטו דימינדן מהדאומים שמתנה

2. הצורה להשתמש והצרכים האנושיים הלא יודעים של הע"י המנהיג, כל תורה

תי"ת אסוק מע"ז אס"ס אוסיפה אולי מודמניז כל הע"י המנהיג של

התורה. האוספה הדיקטוריון מוסו דיונה על מה שקורה דנים כ"י מני נשלים

עקרונות ומתנהג את המ"י הדיקטוריון יתקופה נישא.

הדין וההחלטות - מאפיינים (יחידים) - אלו עוסקים בקניית של החברה עצמה
 אלא יוגו קניית בלוי, אישור הודעה היסטורית, מתוך רוח שיטתיות
 החברה.

3. אפנה אדירקטוריון האוסף יוצר ולקבל מידע על מה שקורה בחברה

השלי המניה ינחום אמתע את עצמם (אז יוצר שאלות אדם הוא גם קצו)
 מניה ואם דירקטור. ולכן ממנה נזה הוא כן יהיה מעורב בקניה ויהיה
 אולי צאר במידע עלו בדירקטור.

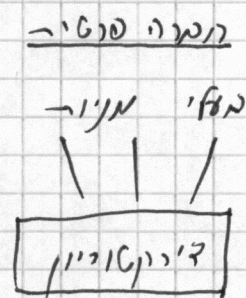
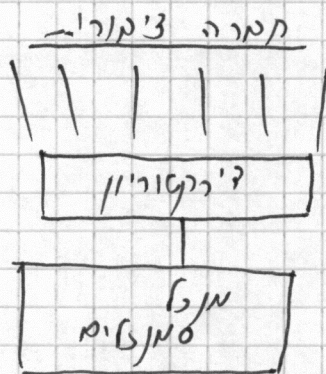
הדירקטוריון - חוק החברה ממנה שמה חברה יהיה דירקטוריון זהו השל
 המנהל של החברה. זה נען גם אמתע פרטי - ואם אמתע ציבורי

אבל הרפיקד של הדירקטוריון שונה מן חברה פרטי - ומין חברה ציבורי.

החברה פרטי - הדירקטוריון אחראי על כל חברה. ויעשה, הניא גם קומע את
 הנוסטרטיה העסקית של החברה עם עושה את הקניה השלף המלא.

אסורה צאר החברה ציבורי הדירקטוריון עוסק בפרט קקסע - המצניע

ונוסטרטיה ומי שעושה את הקניה המלא צו הונקאה העצה (מנהל ומנהלים)

האחריות של הדירקטורים - דירקטורים החברה כפופים לאחיות מאד מתחייב
 הם כפופים לצי חברה משכיות:

1. חוקר הצהירה
2. חוקר הוואון

חוקר הצהירה - סעיף 252 אמתע החברה קומע שכל דירקטור חייב כלפי החברה
 חוקר פרטי. והוסבר משיע בסעיף 253 שוואמי נק, הדירקטור צריך אפילו

מאומתניג ובצחיות - בני שיהיה פועל דינקאר סגור טאורגה עמדה ומאורג
נס'גור . אוסור דינקאר אהרשל במילוי שפיקודו . אפי מתחן האצמ הסקיר .
מיר ומשפט יקנע אינג ויה פועל דינקאר סגור אפי זכ ואלט האם
דינקארן טאע הרגא און לא .

ווימר הצחיות היא חומה לכלי החמרה

מילוי חומת פונים אפי - המשפט ומתקשים אישוי מיוחד להשיג רביעה נשם
החמרה עצמה כנצד אורגו דינקארן . ארמיצה ומיוחד - הט וקנאויז גמילה
נצרה .

כאשר החמרה נקלעה אטינג , כומטור , הומנה עשה מדיקה אינג התקלי
החמרה אפי דינקארן ואם הוא מילה שדינקארן חומה אפי היא ישל מילה
נשם החמרה לכלי טורג דינקארן .

כדיק אצדג אפעמיים יגול אהיה שדסקה גבדום הססד אהיה ונאן זאו -
זכ לא ימשך נאע . יגול אהיה שדינקארנים כן עשו אה כן הקדיקו ולא
הרגשו והעסקה נאן זאו נשאה .

מאורה קיים נאן משפטי עקלט אצאע מוחל ומאן נקנא שיקול הדעה העסקי .
הנאן רצה קנע שמהיט כשהוא מוחן אור התקלאו דינקארן היא זא מודק
אצומק א - פוטי העסקה עצמה , אלא גיהט כשהיט מודק אור העקווע -
הנאליט של העסקה והאז כשהיט היא הייג סמורה . הוועיין הוא שדינקארנים
יש שיקול דע - עסקי קעויל חמרה ומינה יצרה כן אם קצול העסקה
הנאן און הייג סמורה .

חומר האמון - מניע מסעי 254 מחוק החמורה. הסעיף קובע שפיקטוריום

היימים אסור המים זה אלא זה החמרה

הוא זה - ציב אסור מיוטי והצניח

מהיבקה מקרים נעדר סיטואציה של יאז דיניתי, בין אזהר (ואיש - של)
הצדיקטור אמין אמה החמרה. המצנח נאזה אסור אדיקטור אמה זה
אמין (ואיש) והיא היי אמשו אק וכן על אמה החמרה.

דוגמה אויסוויז אדיקטור

1. אסור אדיקטור אקדמ ססקה מסוימת עמו החמרה רק קאל שמה מקמ
עמיה אסריי מהצד

2. אסור אדיקטור אנצ מידל פני החמרה

3. הדיקטור, אסור או אומחה - העסקים של החמרה

4. אסור אדיקטור אומחי מידל מחמרה

מה המצאה אם דיקטור הפד את חומר האמון?

החוק קומע 2 מצאה מסעי 256:

1. החמרה מצוט סיצויים מהדיקטור על הנצק שגורם זה.
2. אם הורה חומר האמון לעמיה חק כפי מצורמה של צד שלישי שידע על כך
שהדיקטור הפד את חומר האמון אז החמרה מל אקוד סיצויים ממה אוד
ואו אכאל אור העסקה שפעמה מיה.

איסור עסקאות של ענין אישי

יכל אהיי מוצק שמו דידיקטור מקדמ עסקה עמו החמרה באשר יהא עצמי
יש או ענין אישי מצוקה, אדומה: דידיקטור ממשל כהין (מיטוח של החמרה
ועשה אור כל המיטוחים של החמרה למעצור סוקר מיטוח פרטיי שלי
או ואיש. ויש איה היג. הוא עמו נצה מוג?

העקר הציטה הורה מאד מחמרה, כמד המעט קקעל שאסור אדיקטור אעט
עסקה אם יש או ענין אישי בעסקה, חז וחק איסור זוק ומאד מחמד.

אבל, ממעק הינים חזוי הוצנכה מניש הזה ומי המעט מופעם אאפטר
דסקיור נאזה בעיוי עון או עאלו קאמה החמרה. היום הכלל הזה

קאוד מחוק, חוק החמרה - סעיף 255, הסעיף קובע שום מוקימיים

4 תצויים מפטמניז, אוב יש תוקן זעסקר אמורה טאדיקטאו יש ענין אישי
בעסקה הלו.

1. הדיקטאו חייב לאו- אטאו הדיקטאוים או- הענין האישי של בעסקה
2. הדיקטאו של המשלוח
3. העסקה היא אטורה המורה
4. עסקה כזו עורשה אישור חק ע"י הדיקטאויון והן ע"י האסיפה הכללית של בעל המניות.
מניסן, מחברה ציבורי- נדוש במ אישורו של ודד- העיקור

חוק ניירות ערך (על חברה ציבורית)

כל חברה שקמה מרמילה או צרכה בחברה פרטית. יש חברה שיטאונו המיד
פרטיות. אוב יש במ חברה שימאילו משלם כלשהו לצוא- העסקה אצטוו
ואנוסוק אמניה ציבורית.

חוק החברה הי מיוחדת זהה במ על חברה פרטית וזכ על חברה ציבורית.
אוב על חברה ציבורית- הו חוק נוטל והוא חוק ניירות ערך.

העיקרון המסיסי בחוק ניירות ערך הוא עקרון הזלף או גילוי לאו- או שקפות.
חברה ציבורית- חלופה אמרי- מסני הציבור, לא ומידע עליה צניק אהיה ניט
אצטוו כדי שאנשים ידעו מה מענה וימאילו זים כדאי להם לקנה או אמנדאו
חמניה החברה.

1. השקל

הכלל המסיסי קמס מסזן 15 בחוק ניירות ערך, היסעל קובע שאסור אפיצ ניירות
דניק אצטוו אלא ע"י השקל שרשיה ניירות ערך אישיה אונג
מה צניק חהיה בחשקל? , החוק קובע מסזן 16, היסעל אונג שהחשקל יכלול
לא פרט העשוי אהיה חלוב אמשקלס סמיר. אמעל נכסים, דוח רווח והפסד, רשימה
של כל החקילור הי"צוייה שיט אמורה.

סזן 16 ממשיק (קובע דבר נוטל): אמור עיהיה בחשקל פרט מטעיה (שקר), פרט
אזא מרוד, פרט און (מין חסד)

מהי החמלה או החמרה היורה או- הונאה חחוק? , הסרה של חוק ניירות ערך
חשבה עמניה פאליה של החמרה, של הדיקטאוים, החמל"ן, עוז" ושל רו"ח.

קניסל, משקיעים שהיבסו כסף מאשר מאשר סכום קטן יותר יכולים לתמוך
היבסו מאשר האחרים ה"ל.

2. קורות בספייס

בשנת 1970 התחילה ה"ל מנסה - מידע מפורט בתקופה. אבל המשק
הוציא הנחיות של התמכה משתנים ומה שהיה נחשב בתקופה כמו לא מעודד.
אכן בקור שהייתה אספקת אביבוי מידע מעודד ושולל והדבר הזה נעשה באמצעות
הדפוס דמות בספייס.

סעיף 36 לחוק ניירות סדרק ינומס באה סוגים של דמות שהתמכה הייתה אפרוס.

א. דוח שנת - 1970 בענין מידע שפוט על כל מה שקרה אחתה בענין האחרונה.
אנשים בספייס ז' - 12.12.

ב. דוח חצי שנה

2. דוח רבעוני, כל 3 חודשים

3. דוח מ"ד.

סעיף 36 קובע שתמכה הייתה ארטיס דוח מ"ד על כל אירוע החורג מהספקים
הרשויים של התמכה בעל סימו, קטל היקפו, בעל תוצאות, או אם יש לו היסוד
מחויבות על מחיר המניה של התמכה.

דבור ניירות סדרק ל' זיבור סקבינה קל"ה

ישם נוס היזורים אחריו של התמכה חלה האולצוהיימד הוא היה אדם מאוד ידוע ומטוב.
התמכה רצתה לנסד אומר ואשמך על פרטיים, ולכן לא יזו אולף אומר, אבל הדבר
נידע ארטיס ניירות סדרק נהיה פרמה בהליכים סולייים נאד תמכה. היה המשפט
נקמם שהתמכה פזלה כדן כ' השיקול של האה על המשקיעים אומר איפילו על בנדר
היבסו. ולכן דחה על התמכה ארטיס דוח מ"ד.